

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5P/149/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311211797
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5311211797.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci starostlivosti o maloletého navrhovateľa C. K., G.. XX.X.XXXX, K. Č. Č.. XXX, dieťa rodičov matky: N. B., P.. K., G.. X.X.XXXX, K. V. Č.. XXX/X, XXX XX C. G. C., otec neuvedený, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, proti odporcovi B. B., G.. XX.X.XXXX, K. Č., M..P..Š. Č.. XXXX/X, v konaní o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že B. B., G.. XX. X. XXXX, je otcom maloletého C. K., G.. XX. X. XXXX, z matky N. B., P.. K., G.. X. X. XXXX.

Maloletému C., G.. XX. X. XXXX, dieťaťu matky N. B., P.. K., G.. X. X. XXXX, Q. U. B. B., nar. 14. 6. 1982, u r č u j e priezvisko K..

Maloletý C., G.. XX. X. XXXX, sa z v e r u j e do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Q. M., G.. XX. XX. XXXX, K. Č. Č.. XXX.

Matka je p o v i n n á prispievať na výživu maloletého C., G.. XX. X. XXXX, sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého C., G.. XX. X. XXXX, sumou 80,-- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 14. 12. 2011 podal kolízný opatrovník - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci v mene maloletého C. K. návrh na určenie otcovstva, pričom za otca mal byť určený B. B.. Zároveň po určení otcovstva mal byť maloletý C. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Q. M. a obaja rodičia mali byť zaviazaní prispievať na jeho výživu podľa svojich schopností a možností.

Navrhovateľ v návrhu, ako aj na pojednávaní uviedol, že rozsudkom Okresného súdu v Čadci 11C/124/2010 zo dňa 28. 9. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 11. 2011, dal Okresný súd súhlas, aby maloletý C. K., zastúpený kolíznym opatrovníkom, podal návrh na určenie otcovstva s príslušenstvom. Matka podala v minulosti v konaní 8C/207/2012 návrh na určenie otcovstva, pričom za biologického otca označila B. B.. Nakoľko však uzatvorila manželstvo s B. B., a chceli žiť ako úplná rodina, manžel matky priznal na matričnom úrade otcovstvo k maloletému C., a z tohto dôvodu matka zobrala návrh voči B. B. späť, žiadala, aby sa v tejto veci nekonalo. Keďže sa manželstvo N. B. Q. B. B. rozviedlo, maloleté deti V. Q. C. boli zverení do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Q. M.Á., keďže im matka nezabezpečovala riadnu starostlivosť. Z tohto dôvodu B. B. podal návrh na súd

na zapretie otcovstva k maloletému V., ako aj C., pričom rozsudkom 10C/128/2009 zo dňa 26. 1. 2010 bolo určené, že otcom maloletého V. Q. C. nie je B. B., a rozsudkom 5P/49/2010 zo dňa 27. 5. 2010 bola vyživovacia povinnosť B. B. voči maloletému V. Q. C. zrušená. Matka je t.č. na materskej dovolenke, z družského pomeru sa jej narodilo ďalšie dieťa. Občas svoje deti navštevuje. Po vykonaní znaleckého posudku doporučil kolízny opatrovník zveriť maloletého C. do osobnej starostlivosti starej matky Q. M. s tým, že žiadajú určiť otcovstvo v prospech pána B.. Taktiež žiadajú, aby bol zaviazaný prispievať na výživu syna sumou 80,-- € mesačne, žiadali určiť priezvisko K..

Stará matka Q. M. na pojednávaní uviedla, že súhlasí s tým, aby bolo určené otcovstvo pánovi B., zároveň aby jej bol maloletý C.Á. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, keďže sa o neho už asi štyri alebo päť rokov stará, predtým sa o neho tiež starala, majú vytvorený spolu veľmi dobrý vzťah.

Odporca na pojednávaní po vykonaní znaleckého posudku súhlasil s návrhom, keďže jeho otcovstvo bolo preukázané, súhlasil so zverením maloletého C. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, s určením výživného vo výške 80,-- € mesačne, a taktiež prejavil záujem obnoviť vzťah s maloletým C. a začať sa s ním stretávať.

Podľa § 94 Zákona o rodine ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd. Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyklučujú závažné okolnosti.

Podľa § 40 ods. 3 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o mene alebo priezvisku maloletého dieťaťa, alebo ak žiadny z rodičov nie je známy, určí meno alebo priezvisko súd.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v spoločnej domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s celým spisovým materiálom, najmä so znaleckým posudkom RNDr. Evy Ferákovej, PhD., súdnej znalkyne zo dňa 17. 12. 2013, číslo znaleckého denníka 52/2013, z ktorého vyplýva, že označený muž má všetky alely, ktoré biologický otec dieťaťa musí mať, takže nemožno vylúčiť otcovstvo B. B. voči maloletému C., ktorého pravdepodobnosť otcovstva má číselnú hodnotu 99,9999 %, z čoho vyplýva, že otcovstvo je prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, taktiež súhlas všetkých účastníkov s týmto znaleckým posudkom súd určil, že B. B. je otcom maloletého C. K..

S poukazom na ustanovenie § 40 ods. 3 Zákona o rodine súd určil maloletému C. priezvisko K..

Nakoľko matka nie je schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť pre maloletého C., súd zveril maloletého C. do náhradnej osobnej starostlivosti jeho starej matky Q. M., ktorá sa o maloletého už stará asi päť rokov, predtým sa o neho taktiež starala dva roky, a vzťah medzi nimi je veľmi dobrý.

Pokiaľ ide o výživné, vzhľadom na finančnú situáciu matky, ktorá je t.č. na materskej dovolenke, súd ju zaviazal prispievať na výživu maloletého C. sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine od právoplatnosti tohto rozsudku.

Otca súd zaviazal prispievať na výživu maloletého C. sumou 80,-- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Otec so svojou vyživovacou povinnosťou v určenej výške súhlasil, zároveň prejavil aj záujem o obnovenie vzťahu s maloletým C., ktorý je jeho synom tak, že sa spolu začnú stretávať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier),
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.